

بزرگ بانوی جهان!

سیزدهم (جمادی الاولی) طبق روایتی روز شهادت گرامی دخت پیامبر اسلام است، مرگه این تنها یادگار پیامبر (ص) به فاصله دو ماه واحدی از رحلت جانگداز آن حضرت، مرگی جانسوز بود که همه مسلمانان را در غمی جانگناه و حسرتی عظیم فرو برد. هر چند زندگی او کوتاه و بیش از ۱۸ بهار از عمرش نگذشته بود ولی دورانی پرفراز و نشیب و سراسر طوفانی و پر مشولیت را طی کرد.

او از خردسالی، انقلاب ژرف اسلام و رسالت عظیم پدر را یاری می داد و همواره در رنج و غم، شکنجه و آزار، همدرد پدر بود و دوشادوش او ایستادگی می کرد.

به ویژه پس از رحلت مادر گرامی اش حضرت (خدیجه) مشولیت او در برابر پدر دشوار و سنگین بود ولی حقا که این دختر کوچک با روحی بزرگ بوسعت جهان، و صبری و بردباری بصلابت کوه، و با صفات ملوکوتی و اخلاقی بی نظیر، این نقش را نیز بسیار عالی ایفا کرد.

رسول گرامی نیز همواره با دیدن زهراء همه رنجها و اندوههايش را فراموش می کرد و بدین سبب می فرمود: **اوامام پدر است (فاطمه ام ایمن)** او سان مادرش حضرت خدیجه بک مجاهد فداکار و هدفی بود که تا آخرین نفس همه پاسداری از حریم اسلام راستین و نیز حفاظت از رسول خدا را عهده دار بوده است و با تواضع معصومانه اش، امواج اندوه و ناملايمات را از چهره و روان و قلب پیامبر (ص)، دور می کرد. به آن حضرت آرامشی به طراوت گلهای بهشتی می بخشید تا آنجا که پیامبر در حش می فرمود: **(من بوی بهشت از او استشمام می کنم!)**

او خوب آموخته بود که در دوران مبارزه چگونه باید یار و مددکار شوهر و در خانه و زندگی خانوادگی ، همسر شایسته ، و مادری نمونه برای فرزندان . او هیچگاه حتی در سخت ترین لحظات ، مسئولیت درد آلود و رسالت عظیم خود را فراموش نکرد و تا جان بر سر این کار نهاد از پای نشست . در نخستین روزهای پس از مرگ پیامبر ، با شنیدن اولین زمزمه‌های نفاق و تفرقه ، و بازدیدن اولین شکاف و انحراف عمیق در مسیر رهبری امت از بستر درد آلود بیماری پیا خاست و خطبه‌ای هشدار دهنده و کوبنده با شیواترین منطق و برهان ، ایراد کرد . او می‌دانست که این انحراف ، خطری بزرگ است که سرچشمه انحرافهای گوناگون خواهد بود و شکافی است که پی و بنیاد ساختمان نوپای اسلام را خواهد لرزاند .

لذا در برابر انبوه جمعیت در مسجد پس از خاتمه گفتارش چنین گفت : من به شما هشدار می‌دهم ، من دختر پیامبر هشدار دهنده‌ام و در این هدف ، از او پیروی می‌کنم (و اطمینان نپذیرید که بین من و عذاب شدید ..) و نیز آخرین خطبه پر شور و مسئولیت ساز خویش را ، در برابر زنان مهاجر و انصار ایراد کرد .

این خطبه پیام هشدار دهنده ای به همه مردان مسلمان در آخرین ساعات عمر فاطمه بوده است که از بیراهه نروند و شاعرانه اسلام راستین را رها نسازد .

راستی که فاطمه به تعبیر قرآن (کوهنورد) و خیر بسیار با عظمتی بود که خداوند به پیامبر (ص) عطا کرد که آنه تنها آنهمه نسل پیامبر از او باقی ماند ؛ بلکه فرزندان نمونه او که هر یک پیشوایی روشنگر و مجاهد و بی نظیرند ، برای هدایت جامعه اسلامی و پاسداری از اسلام لحظه‌ای از پای ننشستند . آری عظمت این بانو ، با عمر کوتاهش از فراز اعصار و قرون گذشته و بمرز جاویدانی رسیده و با ابدیت پیوند یافته است . ما ، در گذشت این بانوی بزرگ و نمونه اسلام را به جامعه مسلمانان نسبت می‌گوئیم .